Dosar nr. 1-1760/2024
1-24076450-12-1-11072024

Sentința
în numele Legii

28 februarie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președinte de ședinei, judecător, Liudmila Beșliu
Grefier, Olga Topalov
Cu participarea: Procurorului, din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Severin Vladimir, a apărătorului care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime a inculpatului Caiș Igor, avocatul Pisarenco Constantin, împuternicit în baza mandatului (Seria MA nr. 2169165 din 24.06.2024), a inculpatului Caiș Igor, precum și a interpretului Liliana Vieru;

a judecat în ședință de judecată publică în limba de stat, cauza penală de învinuire în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] Cod procedură penală, în privința lui:

Caiș Igor *****, IDNP *****, născut la *****, originar și domiciliat în *****, cu studii medii incomplete (9 clase), supus militar, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, doi copii minori la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat,-

- *sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 03.12.2002 în baza art.119 alin.(4) Cod penal la 6 ani închisoare (eliberat pe amnistie la 25.06.2005);*
- *sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28.09.2012 în baza art.264 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare;*
- *sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 decembrie 2024 în art.190 alin.(2) lit.b) Cod penal și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea prescripției atragerii la răspundere penală, prevăzută de art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal*

învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, violența în familie - *acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa*

altui membru al familiei, manifestată prin acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale și a sănătăţii.

Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: *11 iulie 2024 – 28 februarie 2025;*

Procedura de citare legală executată;

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

A constatat:

Faptele prejudiciabile imputate constate în ședința de judecată (temeiul real al răspunderii penale):

Partea descriptivă:

1. Caiș Igor, la 02.04.2024, aproximativ la ora 00:20 – 00:40 min., aflându-se la domiciliu, amplasat în *****, în urma unui conflict apărut cu soția sa Caiș Lilia, care potrivit prevederilor art. 133/1 lit. a) din Codul penal este membru de familie, acționând cu intenție directă, de a comite violență în familie, prevăzând urmările prejudiciabile al acțiunilor sale, dorind și admițând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri pe diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202404D1066 din 25 iunie 2024, fractura oaselor nazale pe stânga, edem asociat de hematom masim periorbital stânga și frontal stânga, escoriații la nivelul feței care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

2. *Astfel, organul de urmărire penală a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Caiș Igor ***** a săvârșit infracțiunea de violență în familie – după semnele calificative „Acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”, adică infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) lit. a) din Codul penal.*

Argumentele participanților la proces:

3. În ședință de judecată preliminară, inculpatul Caiș Igor, susținut de avocatul său Constantin Pisarenco, a înaintat o cerere scrisă personal, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

4. Inculpatul Caiș Igor, avocatul Pisarenco Constantin, cât și acuzatorul de Severin Vladimir, au susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia.
5. Instanța de judecată audiind poziția participanților la proces, examinând materialele cauzei, a admis cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată prin încheierea protocolară din cadrul ședinței de judecată din 23 ianuarie 2025 și a dispus examinarea pricinii în conformitate cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală.
6. Inculpatul Caiș Igor, în cadrul ședinței de judecată *sub jurământ*, prin expunerea factologică care nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, vinovăția a recunoscut-o integral, menționând faptul că, Caiș Lilia este soția sa cu care locuiește împreună mai mult de 15 ani. La data de 02.04.2024, aproximativ ora 00:20- 00:40 min, aflându-se la domiciliu amplasat în mun. Chișinău, șos. Muncești 162, ap.42 între el și soția sa Caiș Lilia a apărut un conflict și i-a provocat leziuni corporale soției sale, lovind-o o singură dată. Astfel de cazuri la ei în familie au mai fost în anul 2023, la care ei au ajuns în instanța si a fost sancționat cu ore neremunerate în folosul comunității.
7. *La întrebarea apărătorului său, inculpatul Caiș Igor a relatat că*, regretă cele comise, se căiește sincer pentru acțiunile sale. Soția sa l-a iertat iar la moment locuiesc împreună, astfel solicitând o pedeapsă sub formă de ore muncă neremunerata în folosul comunității.
8. *La întrebările acuzatorului de stat*, *inculpatul Caiș Igor a relatat* a relatat că, motivul certii apărute între ei era unul personal, infidelitatea soției sale, așa a înțeles că acțiunile soției s-au adeverit, ulterior s-au împăcat și trăiesc bine în continuare. Totodată a mai adăugat că, anterior a fost condamnat, iar antecedentele sunt stinse. Iar cu soția, s-au împăcat si ea l-a iertat, așa consideră el, reieșind din faptul că continuă să locuiască împreuna.
9. *Suplimentar la declarațiile inculpatului, Caiș Igor, date în ședință de judecată, au mai fost prezentate de partea acuzării și acceptate de instanța de judecată următoarele probe ce dovedesc vinovăția inculpatului, probe administrate în faza de urmărire penală și anume:*
10. *Declarațiile părții vătămate Caiș Lilia* ***** care, fiind audiată la etapa urmăririi penale, a comunicat că, la moment locuiește pe adresa mu*****la mătușa sa împreună cu copiii săi. Anterior a locuit pe adresa ***** împreună cu soțul său Caiș Igor *****, a.n. *****. Cu soțul sunt căsătoriți de 14 ani. La data de 02.04.2024 ora 00:00-00:30 soțul său a venit acasă și din motiv că era servit, între ei s-a iscat o ceartă/ sfadă, unde la un moment dat soțul Caiș Igor a lovit-o în față în regiunea nasului cu mâna, de asemenea a lovit-o și la ochi. După aceste lovituri s-a inflamat nasul și ochiul unde a

fost lovită. La scurt timp la ușa acestora au venit polițiștii la care le-a deschis și le-a comunicat totul cum s-a întâmplat. Ulterior la ei a venit și ambulanța care i-a acordat îngrijiri medicale după care a fost și la spital. Din câte cunoaște soțul în seara dată a fost condus la poliție. La ei în familie deseori se întâmplă să se certe cu soțul. La fel a comunicat că a primit ajutor de la Centrul de justiție familială unde a fost cazată două nopți cu copiii. La moment cu soțul său s-au împăcat, i-a spus că așa nu se v-a mai întâmpla însă el mereu așa îi spune. La moment el nu este acasă, se află la Penitenciarul nr. 13. În urma loviturilor de la 02.04.2024 i-au fost cauzate dureri fizice și vătămări corporale, i-a fost fracturat nasul, ochiul stâng s-a inflamat și s-a învinețit. *f.d. / 36-38 /*

11. *Declarațiile martorului Bejan Sergiu* *****, care, fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că, activează în calitate de subofițer superior al Batalionului de patrulare și reacționare operativă al DP mun. Chișinău. La data de 02 aprilie 2024 a fost implicat în serviciu conform graficului de muncă fiind în echipajul MAI-1004 împreună cu subofițerul superior al BPRO, Donica Ilie. La aproximativ ora 00:35 au primit informație de la CETATEA precum că pe str. șos. Munceşti 162, scara 3, ap. 42 are loc violență în familie. La fața locului au ajuns la ora 00:40 unde au stabilit următoarele, la serviciul 112 a apelat o persoană, anonimă, însă din discuții cu dispeceratul de legătură s-a stabilit că în apartamentul supra indicat are loc bătaie între soț și soție, se auzea gălăgie de bătaie. Respectiv au bătut la ușa apartamentului nr. 42 unde a deschis o persoană de gen feminin care a fost identificată ca fiind cet. Caiș Lilia ***** a.n. *****care avea pe față semne de violență era inflamată, roșie, inclusiv în regiunea nasului la fel avea urme de violență. Discutând cu cet. Caiș Lilia au fost informați despre faptul că între ea și soțul său legal Caiș Igor s-a iscat un conflict fapt în urma căruia a fost agresată fizic de către ultimul, în timp ce acesta se afla în stare de ebrietate. În apartament, la sosirea echipajului se afla și agresorul Caiș Igor *****, a.n.***** care vizibil se afla în stare de ebrietate, fiind îndreptat către IP Botanica și predat ofițerului de serviciu pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și pentru documentarea cazului conform legislației în vigoare. La fața locului de asemenea a fost luată legătura cu Centrul de justiție familială și a fost solicitată intervenția serviciului medical din motiv că cet. Caiș Lilia nu se simțea bine în urma acțiunilor agresive manifestate de către soțul său în adresa acesteia, ulterior din câte cunoaște a fost transportată la spital pentru acordarea îngrijirilor medicale. La fața locului cet. Caiș Igor s-a conformat cerințelor legale, însă față de soția sa Caiș Lilia continua să o numească cu cuvinte necenzurae, avea un comportament în continuare agresiv, doar că verbal, pe soția sa agresând-o fizic până la sosirea poliției. *f.d. / 49-51 /*

12. *Declarațiile martorului Donica Ilie* ***** care, fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că, activează în calitate de subofițer superior al Batalionului de patrulare și reacționare operativă al DP mun. Chișinău. La data de 02 aprilie 2024 a fost implicat în serviciu conform graficului de muncă fiind în echipajul MAI-1004 împreună cu subofițerul superior al BPRO Bejan Sergiu. În jurul orei 00:35 au primit informație de la CETATEA precum că pe adresa șos. Muncești 162, scara 3, ap. 42 are loc violență în familie. La fața locului au ajuns la ora 00:40 unde au stabilit următoarele, la serviciul 112 a apelat o persoană, anonimă, însă din discuții cu dispeceratul de legătură s-a stabilit că în apartamentul supra indicat are loc bătaie între soț și soție, se auzea gălăgie de bătaie. Respectiv a bătut la ușa apartamentului nr. 42 unde a deschis o persoană de gen feminin care a fost identificată ca fiind cet. Caiș Lilia ***** a.n. *****care avea pe față semne de violență era inflamată, roșie, inclusiv în regiunea nasului la fel avea urme de violență. Discutând cu cet. Caiș Lilia le-a comunicat faptul că între ea și soțul său legal Caiș Igor s-a iscat un conflict fapt în urma căruia a fost agresată fizic de către ultimul, în timp ce acesta se afla în stare de ebrietate. În apartament, la sosirea echipajului se afla și agresorul Caiș Igor *****, a.n.***** care vizibil se afla în stare de ebrietate, față de polițiști avea un comportament normal, se conforma cerințelor legale, însă față de soția sa la fel se comporta urât, o numea cu cuvinte necenzurate și la fel comunica precum că a bătut-o din motiv că aceasta s-a dus la magazin după alcool și din motive de gelozie ceva de genul dat, însă mai exact din ce cauză nu a comunicat, acesta fiind îndreptat ulterior către IP Botanica și predat ofițerului de serviciu pentru stabilirea tuturor circumstanțelor și pentru documentarea cazului conform legislației în vigoare. La fața locului de asemenea a fost luată legătura cu Centrul de justiție familială și a fost solicitată intervenția serviciului medical din motiv că cet. Caiș Lilia nu se simțea bine în urma acțiunilor agresive manifestate de către soțul său în adresa acesteia, ulterior din câte cunoaște a fost transportată la spital pentru acordarea îngrijirilor medicale. *f.d. / 52-54 /*

13. *Declarațiile martorului Strugaru Diana,* care, fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că la data de 02 aprilie 2024, aproximativ la ora 00:30-00:40 aflându-se la domiciliu, a auzit din apartamentul cu nr. 42 gălăgie foarte mare, asemenea unor bătăi, între soț și soție, se auzeau și țipete. Menționează faptul că în acel apartament locuiesc vecinii din câte cunoaște numele vecinului este Igor iar numele soției nu îl cunoaște, între ei foarte des sunt certuri și bătăi, aceasta rezultând din gălăgia care anterior se auzea. La moment în apartamentul dat este liniște, nu i-a văzut pe ei de ceva timp. La fel dorește să adauge faptul că, vecinii au și doi copii minori, o fetiță și un băiat pe care deseori îi auzea strigând și plângând atunci când părinții se certau.

În seara de 02 aprilie 2024 a decis să sune la serviciul 112 din motiv că gălăgia era prea mare, îi era frică și jale ca să nu să se întâmple o tragedie în familia dată. În seara dată din câte cunoaște, la apartamentul în cauză a venit poliția și serviciul medical. Soția lui Igor, vecina deseori anterior avea semne de violență de față, avea echimoze. Ei nu se cunosc foarte bine, așa ca vecinii, se salută când se intersectează și atât. De asemenea în familia dată deseori se întrebuințează și băuturi alcoolice. La moment ea nu cunoaște unde sunt ambii, nu vede nici copiii, însă la moment pe adresa dată se află un domn mai în vârstă, din câte cunoaște este tatăl lui Igor, o rudă ceva, însă exact nu cunoaște. Menționează faptul că, atunci când a apelat la serviciul 112 a rugat să fie apelul anonim din motiv că nu vrea să intre probleme cu familia dată *f.d. / 55-57*

14. *Procesul-verbal de examinare a documentelor,* acțiune procesuală efectuată la 24.06.2024, în cadrul căreia a fost supus examinării Bonul Drager Alcotest 6820, seria nr. – ARPD -0085, test nr. 886, data efectuării – 02.04.2024, ora 01:47 min., numele persoanei testate – Caiș Igor, rezultatul examinării – 1,16 mg/l. *f.d. / 16 /*

15. *Procesul-verbal de examinare a documentelor, acțiune procesuală efectuată la 24.06.2024,* în cadrul căreia a fost supus examinării copia Ordinului de restricție de urgență nr. 63 întocmit la 02.04.2024 ora 17:43 de către OPD al SP – 2 al IP Botanica Negru ***** întocmit în temeiul sesizării cet. Caiș Lilia în cadrul materialului R-2 nr. 5512 din 02.04.2024. În urma examinării actului nominalizat, s-a constatat că învinuitul anterior a mai săvârșit acte de violență în privința soției Caiș Lilia, în acest sens fiind emis ordinul de restricție. *f.d. / 22 /*

16. *Raport de constatare nr. 202402D0755 din 07.06.2024,* potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Caiș Lilia, s-a constatat: fractura oaselor nazale pe stânga, edem asociat de hematom masiv periorbital stânga și formal stânga, excoriații la nivelul feței, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. *f.d. / 40-41 /*

17. *Raport de expertiză judiciară nr. 202402D1066 din 25.06.2024,* potrivit căruia la examinarea medico-legală a documentelor medicale prezentate pe numele cet. Caiș Lilia, s-a constatat: fractura oaselor nazale pe stânga, edem asociat de hematom masiv periorbiatl stânga și formal stânga, excoriații la nivelul feței, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Puterea de acțiune a agentului traumatic a fost suficientă, pentru cauzarea

leziunilor corporale constatate. Ținând cont de aspectul morfologic, localizarea anatomică a leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora la cădere din poziție ortostatică se exclude. Regiunile anatomice, unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie. *f.d. / 46-47 /*

18. *Bonul Drager Alcotest 6820, seria nr. – ARPD -0085, test nr. 886, data efectuării – 02.04.2024.* Recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 24.06.2024. *f.d. / 17 /*

19. *Copia Ordinului de restricție de urgență nr. 63 întocmit la 02.04.2024 de către OPD al SP – 2 al IP Botanica Negru Mihail.* Recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 24.06.2024. *f.d. / 23 /*

20. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364[1] Cod procedură penală și audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanța de judecată le apreciază ca fiind corect încadrate în conformitate cu prevederile art. 201[1] alin.(1) lit.a) Cod penal, acțiuni intenționate comise de un membru de familie în privința altui membru de familie manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică:

21. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

22. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

23. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

24. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de

judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

25. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

26. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

27. Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

28. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Caiș Igor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

29. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele

existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

30. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

31. Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

32. În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

33. În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

34. Fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele.

35. Instanța de judecată reține că, acțiunile inculpatului Caiș Igor reieșind din probele expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu, au fost încadrate conform prevederilor art. 201^1 alin.(1) lit. a) din Codul penal.

36. La caz, instanța de judecată denotă faptul că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.201^1 din Codul penal are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea și demnitatea persoanei, la substanța, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor, la posesia asupra bunurilor.

37. În cazul modalităților agravante prevăzute la (1) art. 201[1] din Codul penal, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei prin atentarea la sănătatea victimei și cauzarea vătămării grave a sănătății și integrității.

38. *Obiect material* al infracțiunii de violență în familie îl reprezintă corpul persoanei (în acele cazuri când săvârșirea violenței în familie presupune influențarea directă infracțională asupra corpului victimei).

39. *Victimă* a infracțiunii analizate poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

40. Prin membru al familiei, în sensul prevederilor art.3 alin.(2) lit. b) ale Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie răspunderii penale, precum și potrivit 133/1 Cod penal, în sensul răspunderii penale, urmează a fi înțelese: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; și b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

41. *Latura obiectivă* a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ale integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

42. Reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, faptele prejudiciabile de violență în familie, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

43. Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei.

44. Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate

şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă anume prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Caiș Igor.

45. Aşadar, instanţa subliniază că intenția de a comite infracţiunea o reprezintă dorința, planul inculpatului care a declanșat acțiuni în acest sens, după cum declară personal inculpatul în şedinţă de judecată, dar şi confirmat prin declaraţiile părții vătămate și a martorilor la faza urmăririi penale și concluziile raportului de expertiză medico-legală.

46. *Subiectul* infracțiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracțiunii are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei, și anume concubina acestuia.

47. Referindu-se la fenomenul violenței în familie, instanța de judecată urmează să rețină că prevenirea și combaterea acestui flagel fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătate publică. Pentru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea egalității de gen între femei și bărbați constituie elementul-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, dar și faptul că și copiii și bărbații pot fi de asemenea victime ale violenței, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale și necesare pentru a înlătura orice act de violență cu care a fost sesizat.

48. Respectiv instanța de judecată constată că Caiș Igor în raport cu soția sa Caiș Lilia, constituie subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) din Codul penal și urmează a fi tras la răspundere penală pentru fapta constatată supra.

Cu privire la pedeapsă.

49. De către acuzatorul de stat Severin Vladimir, la etapa dezbaterilor judiciare a solicitat recunoașterea lui Caiș Igor vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin.(1) lit. a) din Codul penal și în baza acestei legi, a-i stabili o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 145 ore.

50. Apărătorul inculpatului, Pisarenco Constantin, la etapa dezbaterilor judiciare a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

51. Inculpatul Caiș Igor, a declarat că, susține apărătorul său în cele relatate și regretă cele comise.

52. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni,

instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

53. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica inculpatului, Caiș Igor instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

54. În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

55. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

56. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

57. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

58. În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

59. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu

trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

60. Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

61. În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

62. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

63. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 alin. (3) din Codul penal, cu aplicarea Legii la data comiterii infracțiunii, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție.

64. Totodată, instanța de judecată reține că în privința lui Caiș Igor, nu a stabilit careva circumstanțe atenuante sau circumstanțe agravante prevăzute la art. 76, 77 din Codul penal.

65. Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Caiș igor de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

66. În continuare, instanţa de judecată conchide că atât la data săvârșirii infracțiunii cât și în prezent, sancțiunea art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal prevede în calitate de pedeapsă, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

67. Respectiv, circumstanțele nominalizate, pot fi luate în considerare şi oferă instanţei posibilitatea să aprecieze că în privinţa inculpatului – aplicarea pedepsei admisibilă

cu ore de muncă neremunerată în folosul comunității este echitabilă, fiind suficientă pentru corectarea persoanei şi pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, devenind în acest mod echitabilă atât faţă de restricţiile impuse persoanei, cât şi faţă de scopurile generale ale pedepselor penale.

68. Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

69. Luând în consideraţie faptul că soluţionarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, instanţa constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art. 80^1 alin. (1) Cod penal la aplicarea pedepsei penale.

70. În acest mod, în speță, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal cu modificarea pentru pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantumul minim de la 113 ore și cuantumul maxim de până la 135 ore.

71. În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, a sancţiunii imperative a normei penale, dar şi din cele circumstanţele nominalizate supra, instanţa consideră că singura pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea cu adevărat a condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către ultimul, este aplicarea unei pedepse sub forma muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, cu atitudinea inculpatului şi în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

72. Se cere a fi precizat că, la solicitarea inculpatului, prezenta cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor art. 364^1 din Codul penal, în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe cale de consecință instanța de judecată urmează a aplica prevederile art. 80^1 din Codul penal, care prevede expres că, în cazul care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca

judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

73. Din motivele enumerate supra, exprimate atât în favoarea, cât şi în defavoarea inculpatului, instanţa a opinat spre aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 120 ore.

Cu referire la măsura preventivă.

74. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

75. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

76. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Caiș Igor nu se află sub imperiul a cărei-va măsurii preventive.

77. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

78. Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

79. Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara, fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

80. În acest mod, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

81. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat încasarea cheltuielile judiciare, conform rechizitoriului în cauza penală din contul inculpatului.

82. Conform art. 229 alin.(1), (2) și (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate

obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

83. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

84. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

85. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Caiș Igor, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 640 lei, pentru efectuarea expertizei - efectuarea examinării pe raportul de expertiză judiciară -raport de expertiză judiciară nr. 202402D0755 din 07.06.2024 în sumă de 320 lei și pentru efectuarea examinării pe raportul de expertiză judiciară - raport de expertiză judiciară nr. 202402D1066 din 25.06.2024 în sumă de 320 lei ce constituie cheltuieli legate de efectuarea expertizelor judiciare pe dosar, este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă, or, cheltuielile care au fost suportate în această cauză penală au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

86. Instanța mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime 640 lei au fost probate prin

rapoartele de expertiză judiciară care au fost recunoscute de instanță drept mijloc de probă pertinent în prezenta cauză penală. În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

87. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

88. Procurorul, în dezbateri judiciare nu s-a expus în privinţa mijloacelor materiale de probă.

89. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

90. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

91. Astfel, Bonul Drager Alcotest 6820, seria nr. – ARPD -0085, test nr. 886, data efectuării – 02.04.2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 24.06.2024 precum și copia Ordinului de restricție de urgență nr. 63 întocmit la 02.04.2024 de către OPD al SP – 2 al IP Botanica Negru Mihai a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 24.06.2024, respectiv urmează a se păstra la materialele dosarul, pe durata păstrării acestuia.

Cu privire la acţiunea civilă.

92. Conform art.397 pct.1) Cod de procedură penală, ”Dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărîrea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei”.

93. La fel, art.385 pct.11) Cod de procedură penală, stipulează că, ”La adoptarea

sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă".

94. Prin ordonanța organului de urmărire penală, Novosiolova Ecaterina a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, în vederea exercitării drepturilor și obligațiilor părții vătămate.

95. Totodată se reține că atât în instanța de judecată și la faza de urmărire penală partea vătămată nu a înainta acțiune civilă.

96. În aceste condiţii, instanţa subliniază că părţii civile care nu a depus o acțiune civilă în formă scrisă, îi sunt aplicabile prevederile art.221 alin.(5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acţiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a rămas nesoluţionată, au dreptul de a înainta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile.

97. Astfel, instanța explică că succesorului părții vătămate, că este în drept să înainteze o acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

98. În conformitate cu prevederile art. art. 7, 16, 61, 67, 75,76, 77, 80[1] Cod penal, art. art. 364[1], 384, 385, 389, 400 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

hotărăște:

Se recunoaşte *Caiș Igor* *****, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, aplicându-i în baza acestei Legi, în colaborare cu prevederile art. 80[1] alin (1) Cod penal, o pedeapsa ub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 120 (*o sută două zece*) ore.

Termenul de executare pedepsei în privința lui *Caiș Igor* ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Controlul asupra comportării și executării de către *Caiș Igor* ***** a pedepsei stabilite prin prezenta sentință, se pune în obligația organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

În temeiul art. 67 alin. (22) din Codul penal, *Caiș Igor* ***** va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Se informează *Caiș Igor* ***** că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, pedeapsa se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Se aplică în privința lui *Caiș Igor *****,* măsura preventivă – *obligația de a nu părăsi țara* – care se menține până în momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se încasează de la *Caiș Igor* ***** în beneficiului statului mijloace băneşti în sumă de 640 (*șase sute patruzeci*) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Liudmila Beşliu***